

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Oboer/36/2017
Identifikačné číslo spisu: 7510200023
Dátum vydania rozhodnutia: 31.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7510200023.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: Slovenská republika - Ministerstvo vnútra SR, ul. Pribinova 2, Bratislava, proti povinnému: P. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. č. XXX, V., zastúpenému JUDr. Mariannou Lechmanovou, advokátkou so sídlom Štúrova 20, 040 01 Košice, o vymoženie 200,- Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Košice-okolie pod sp. zn. 17Er/11/2010, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. decembra 2016, č. k. 12CoE/63/2016-27, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie povinného o d m i e t a .
- II. Oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „prvoinštančný súd“, „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“), uznesením zo dňa 30. septembra 2013, č. k. 17Er/11/2010-12, návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

2. Súd prvej inštancie mal preukázané, že dňa 4.12.2009 bol súdnemu exekútorovi doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie proti povinnému, na podklade exekučného titulu, ktorým je vykonateľné rozhodnutie Krajského riaditeľstva PZ SR zo dňa 28.3.2009, sp. zn. A 0212848. Okresný súd Košice - okolie ako súd exekučný dňa 8.2.2010 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie na vymoženie uloženej povinnosti 200,- Eur s prísl. Súdny exekútor dňa 31.7.2013 doručil súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie z dôvodu jej neprípustnosti, nakoľko uplynula trojročná lehota na uskutočnenie výkonu rozhodnutia v zmysle z. č. 372/1990 Zb. Oboznámením s listinnými dokladmi súd zistil, že vykonávané rozhodnutie, ktorým bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť pokutu za priestupok bolo vydané podľa z. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení, pričom exekučný titul sa stal vykonateľným dňa 14.4.2009.

3. Podľa súdu prvej inštancie, v zmysle priestupkového zákona platného pre toto konanie, vrátane novely vykonanej z. č. 298/2008 Z. z., nemohlo dôjsť k preklúzii práva oprávneného. Okresný súd neakceptoval námietku povinného, týkajúcu sa zániku nároku, a to z dôvodu, že uplatnenie prekluzívnej

námietky počas exekučného konania neprichádza do úvahy s poukazom na ust. § 112 Občianskeho zákonníka, keďže konanie bolo začaté v dobe, keď nárok nebol premlčaný (resp. prekludovaný) a riadne sa v ňom doteraz pokračuje.

4. Na odvolanie povinného, Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením z 30. decembra 2016, č. k. 12CoE/63/2016-27 potvrdil ako vecne správne uznesenie súdu prvej inštancie a stranám nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

5. Odvolací súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že rozhodnutie o uložení pokuty za priestupok bolo vydané dňa 28.03.2009, a predmetné ust. § 88 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom do 31.08.2008 v čase vydania rozhodnutia už zákon o priestupkoch neobsahoval. Teda v posudzovanom prípade prekluzívna lehota určená na vykonanie exekučného titulu ani nemohla začať plynúť, nakoľko ešte pred vydaním rozhodnutia došlo k zrušeniu zákonného ustanovenia, ktoré upravovalo jej plynutie. V danom prípade, po zvážení všetkých okolností, sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že u povinného neboli splnené zákonné podmienky na zastavenie exekúcie v zmysle ust. § 57 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku.

6. Proti uzneseniu odvolacieho súdu, podal dovolanie povinný s poukazom na ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p., z dôvodu porušenia práva na spravodlivý proces. Povinný uviedol, že v čase doručovania upovedomenia o začatí exekúcie sa nezdržoval v mieste bydliska, preto si nemohol zásielku prevziať a využiť svoje právo podať v zákonnej lehote námietky. Preto dovolateľ navrhol zrušiť uznesenie odvolacieho súdu a vrátiť mu vec na ďalšie konanie. Dovolateľ si uplatnil trovy právneho zastúpenia vo výške 312,34 eur.

7. Oprávnený sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas povinný, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok povinného treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

9. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) uvádza, že novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z., nadobudlo dňa 1. apríla 2017 účinnosť ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, podľa ktorého dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní, nie je prípustné. Dovolací súd dodáva, že zákon č. 2/2017 Z. z. síce k úpravám účinným od 1. apríla 2017 v prechodnom ustanovení § 243h ods. 1 veta prvá stanovil, že ak v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, no vo vzťahu ku konaniam o opravných prostriedkoch, teda ani k dovolaciemu konaniu, neurčil žiadne pravidlo.

10. V preskúmvanej veci bolo dovolacie konanie začaté podaním dovolania, a to dňa 20. apríla 2017, doručeným na súd prvej inštancie 25. apríla 2017, teda za účinnosti novej právnej úpravy. Prípustnosť dovolania povinného, preto nie je daná.

11. Vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu pri riešení tejto otázky, a teda vzhľadom na rešpektovanie ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímneho očakávania, ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov, považoval dovolací súd za správne, aby sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

12. Keďže dovolaním napadnuté rozhodnutie bolo vydané dňa 30. decembra 2016, posudzoval dovolací súd prípustnosť dovolania (vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu a na rešpektovanie

ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímne očakávania ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov), podľa právnej úpravy platnej v tomto čase, teda podľa ustanovení Exekučného poriadku v znení do 31. marca 2017 a podľa príslušných ustanovení C. s. p. Podľa tejto právnej úpravy, prípustnosť dovolania vylúčená nebola.

13. Podľa § 420 C. s. p., je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017) uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p., je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

15. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 420 C. s. p., dovolací súd skúma prednostne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C. s. p. pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C. s. p. irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

16. Rozhodnutím vo veci samej je meritórne rozhodnutie. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje, alebo mení. Rozhodnutie vo veci samej je preto také rozhodnutie, v ktorom sa súd zaoberá nárokom, ktorý strany uplatnili. Charakteristickým znakom pre rozhodnutie vo veci samej je, že zakladá prekážku veci rozhodnutej (§ 230 C. s. p.), na rozdiel od rozhodnutia nemeritórneho, ktoré takéto účinky nemá.

17. Rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, môžu byť rozhodnutiami vo veci samej alebo aj procesné rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, ale neriešia vec samu, vec sama nebola prejednaná (napr. zastavenie konania pre neexistenciu procesných podmienok; pre späťvzatie žaloby, odvolania; pre neodstránenie vád podania; odmietnutie podania; odmietnutie odvolania a pod.).

18. V prejednávanvej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie.

19. Uznesenie, ktorým odvolací súd v danom prípade potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie, nie je rozhodnutím vo veci samej, ako ani nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, pretože po rozhodnutí odvolacieho súdu, exekučné konanie ďalej pokračuje. Nejde teda o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej a ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

20. Dovolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi dovolania, so zreteľom na vyššie uvedené, preto dovolanie povinného podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

21. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods.

3 veta druhá C. s. p.). O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p..

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.